

வள்ளுவர் மற்றும் ஜுஹைரின் அறநெறிக் கருத்துக்கள்:
திருக்குறள் மற்றும் முஅல்லகா கவிதைகளை முன்வைத்து
ஓர் ஒப்புநோக்கு

**Ethical Thoughts of Valluvar and Zuhair: A Comparative Study
with Special Reference to Thirukkural and Muallaqa**

முனைவர் க.மு.அ. அஹ்மது ஜுபைர்

Dr. K.M.A. Ahamed Zubair

உதவிப் பேராசிரியர்,
முதுகலை மற்றும் அரபி ஆய்வியல் துறை,
புதுக் கல்லூரி, 87, பீட்டர்ஸ் சாலை,
சென்னை - 600 014. இந்தியா.

Assistant Professor (SG) of Arabic,
Post Graduate and Research Department of Arabic,
The New College, 87, Peters Road, Chennai - 600 014, India.
Email: arabic.zubair@gmail.com, ahamedzubair@thenewcollege.edu.in

Abstract:

The teachings of the notables will guide and lead the humankind to righteous path. The teachings of Valluvar got exhibited in the form of Thirukkural. The subject matter related to love, affection, morals and code of life are mentioned in Thirukkural, which are also discussed in Muallaqa Poems of the Poet Zuhair, who belongs to pre-Islamic period. Zuhair has acknowledged the tendencies of knowledge, ethics and affection in his poems as the first and foremost Poet of Classical Arabic Poetry. He has composed poems with the intention of witnessing a peaceful landscape in the Arabian Peninsula. Valluvar's thoughts and tendencies on Knowledge and Affection are prevalent in the Muallaqa Poems of Zuhair. The primary motive of this article is to discuss and shed light on these two tendencies of Valluvar and Zuhair in a comparative manner.

Keywords: Thirukkural, Tamil, Arabic, Zuhair, Muallaqa.

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

சான்றோர்களின் வழிகாட்டுதல் மனிதன் நேரிய வழியில் செல்லப் பயன்படுவதாக அமையும். வள்ளுவரின் வழிகாட்டுதல், திருக்குறளாக அமைந்துள்ளது. திருக்குறளில் அன்பு, அறம், நீதி நெறிகள், உறவு குறித்த நீதி மொழிகள் அமையப் பெற்றுள்ளன. இச்சிந்தனைகள் கவிஞர் ஜுஹைரின் கவிதைகளிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. தனது அறிவுடைமைக் கருத்துக்களை, கவிதைகளில் பதிவு செய்து, ஒரு குருதியற்ற நிலப்பரப்பை அரபுலகில் காண விழைந்தவர் ஜுஹைர். அரபிக் கவிஞர் ஜுஹைர் பின்

அபீசல்மாவின் கவிதைகளில் வள்ளுவர் சிந்தனைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. வள்ளுவத்திலும் ஜுஹரின் முஅல்லகா கவிதைகளிலும் உரைக்கப்பட்டுள்ள அறிவுடைமை மற்றும் அன்புடைமை சார்ந்த சிந்தனைகளை ஒப்பு நோக்குவதும், அவற்றைப் பதிவு செய்வதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கருச்சொற்கள்: திருக்குறள், தமிழ், அரபி, ஜுஹர், முஅல்லகா.

முன்னுரை:

உலக மொழி ஆய்வினர் சிலர் அரபியே உலகின் முதன் மொழி என்று கூறுகின்றனர்; ஆதி மனிதர் ஆதம் (Adam) நபி அரபி மொழியையே பேசினார் என்றும் கூறுவர். ஆனால் வேறு சிலரோ, இது ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இப்ராஹீம் நபி (Abraham) அவர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்த யஃரப் என்று வகுப்பார் பேசிய மொழி என்றும், யஃரப் என்ற பெயரே 'அரபு' என்று மருவியது என்றும் கூறுகின்றார்கள்.¹

தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னட மொழிகளை நாம் எப்படித் திராவிட மொழிகள் என்று அழைக்கிறோமோ, அப்படி அரபி ஒரு 'ஸாமிய' மொழி. நூஹ் நபியின் மூத்த மகன் ஸாம். ஸாமியின் மக்களும் வழித்தோன்றல்களும் பேசிய மொழிகள் 'ஸாமிய இன மொழிகள்' என இன்று அழைக்கப்படுகின்றன. இம்மக்கள் பல்வேறு காலங்களில் பாபிலோனியா, சிரியா, பாலஸ்தீனம், எகிப்து, எத்தியோப்பியா ஆகிய நாடுகளுக்குப் பிரிந்து சென்றனர். ஹீப்ரு, அரமைக், உகாரிடிக் முதலிய மொழிகள் ஸாமிய இனத்தின் பிற மொழிகள்.²

அரபுலகத்தோடு பல நூற்றாண்டு காலமாகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கும் தமிழகம், அரபி மொழியிலும் தனது முத்திரைகளைப் பதித்திருக்கிறது. நான்காயிரம் வரிகளைத் தாண்டும் அரபிக் கவிதைகளை இயற்றி, அரபிகளே வியந்து போற்றும் வகையில் பங்களிப்புச் செய்துள்ள சதகத்துல்லாஹ் அப்பாவும், தைக்கா சாகிபு வலியும் தமிழர்களே.³ இந்தியத் திருநாட்டின் ஞானம் விளைந்த பூமியாகத் திகழும் தமிழகத்திற்குப் பெருமை

1 Dr. K.M.A. Ahamed Zubair. (2022). Significance of Arabic Language and Tamil-Arabic Relationship. Al-Bukhari Journal of Arabic and Islamic Studies, 1(1), 77. Retrieved from <http://www.albukharijournal.in/index.php/abjais/article/view/50>

2 Dr. K.M.A. Ahamed Zubair. (2022). Significance of Arabic Language and Tamil-Arabic Relationship. Al-Bukhari Journal of Arabic and Islamic Studies, 1(1), 78. Retrieved from <http://www.albukharijournal.in/index.php/abjais/article/view/50>

3 Dr. K.M.A. Ahamed Zubair. (2022). Significance of Arabic Language and Tamil-Arabic Relationship. Al-Bukhari Journal of Arabic and Islamic Studies, 1(1), 79. Retrieved from <http://www.albukharijournal.in/index.php/abjais/article/view/50>

சேர்த்த இலக்கியச் சிற்பிகள் வரிசையில், அரபிக் கவியரசர் சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பாவிற் கு தனிச்சிறப்பு உண்டு.¹

கிபி 460 முதல் 610 வரை எழுதப்பட்ட அரபி செவ்விலக்கியங்களை நாம் 'ஜாஹிலிய்யா' இலக்கியம் என அழைக்கிறோம். "ஜாஹிலிய்யா" காலத்தின் சிறந்த கவிதைத்திரட்டாய் "முஅல்லகா" தொகுப்பை கூறுகிறோம். இம்ரஉல் கைஸ், தரஃபா, ஜுஹைர், லபீத், அந்தரா, அம்ர் பின் குல்தாம், ஹாரித் பின் ஹில்லிஜா, நாபிகா, அஃஷா ஆகிய கவிஞர்களின் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இக்கவிதைகள் மூலம் ஆனந்தம், சோகம், அன்பு, வெறுப்பு, சிறப்புகளையும் பாலைவன அரபிக் கவிஞர்கள் வெளிப்படுத்தினர். எதிரிகளையும், அவர்களின் கூட்டத்தினரையும் தங்கள் பாடல்களினால் சாடினர். பல கூட்டத்தினரிடையே நடந்த போர்களைப் பற்றியும் கவிதைகளில் பதிவு செய்தனர். மேலும் தங்களது வீரதீரங்களைப் பறைசாற்றினர். இம்மரபுக் கவிதைகளில் யாப்பு விதிகள், சந்தங்கள் முறையாகப் பின்பற்றப்பட்டன. குறைந்தது பதினைந்து அடிகளைக் கொண்டது ஒரு கவிதையாகும். இக்கவிதைகளில் குலப்புக் கவிதைகள், பிற குலங்களை விமர்சிக்கும் செப்பாட்டுக்கள், போர்க்களங்கள் பற்றிய வர்ணனைகளே விஞ்சி நிற்கின்றன. சொல்நயமும், பொருட்செறிவும் அமையப்பெற்றிருந்த இக்கவிதைகளின் வாயிலாக, நாம் பண்டைய அரேபியர்களின் வீரம், தீரம், விருந்தோம்பல், ஈகைத்தன்மை, சுற்றத்தாரிடம் அன்பு போன்ற இயல்புகளை அறியலாம்.

ஜாஹிலிய்யாக் காலத்தின் மூன்று தலைசிறந்த பிரதிநிதிகளாய்ப் பின்வரும் செவ்விலக்கியக் கவிஞர்கள் கருதப்படுகின்றனர்.

1. இம்ரஉல் கைஸ்
2. நாபிகா
3. ஜுஹைர் பின் அபீ சல்மா (இறப்பு- கிபி.607)

இம்மூன்று கவிஞர்களும் அரேபியாவின் "நஜ்த்" இல் பிறந்தவர்கள். அரபுலகின் சிறப்புப்பெற்ற குலங்களான கதஃபான், அப்ஸ், துப்யான், தாய்யீ, கிந்தா ஆகிய

1 Dr.K.M.A. Ahamed Zubair. (2022). A Study on Mawlid Literature in Tamil Nadu: Special Reference to the Anthology Withriyya. Al-Bukhari Journal of Arabic and Islamic Studies, 2(1), 63. Retrieved from <http://www.albukharijournal.in/index.php/abjais/article/view/58>

கூட்டத்தினர் “நஜ்த்” திலே வாழ்ந்தனர். மேலும் அக்காலக்கூட்டத்திலே நாகரிகத்தில் சிறப்புற்ற இராக் மற்றும் சிரியா தேசங்களோடு இந்த “நஜ்த்” பகுதிக்கு ஒரு நெருங்கிய தொடர்புண்டு. சமூக மற்றும் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இந்த “நஜ்த்” முன்னிலை வகித்தது.

சிறந்த பல கவிஞர்களை ஈன்ற ஓர் உயர்குடியில் ஜுஹைர் பிறந்தார். இவரது தந்தை, தந்தை வழிப் பாட்டனார் ஆகிய இருவரும் கவிஞர்களே. மேலும் ஜுஹைரின் சகோதரிகளான சல்மா மற்றும் கன்ஸா, ஜுஹைரின் இரு புதல்வர்களான கஃபு மற்றும் புஜைர், ஜுஹைரின் பேரன் - உக்பா, ஆகியோரும் சிறந்த கவிஞர்களே.

ஜுஹைர் தந்தையின் தாய்மாமனான பஷாமா பின் அல் கதீர், ஜுஹைரை ஒரு கண்ணியவானாகவும், ஓர் ஒழுக்கசீலனாகவும் திகழ தனது முக்கியப் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார்.

செல்வந்தரான பஷாமாவின் ஆலோசனைகளும் பிரசித்திப்பெற்ற கருத்துக்களும், கதஃபான் குலத்தினரிடையே வரவேற்கப்பட்டன; போற்றப்பட்டன. குறிப்பாக, போர்க்களங்களில், பிற கூட்டத்தினரோடு சண்டையிடும் வேளையில், பஷாமாவிடம் கருத்துக் கேட்பது வழக்கம். பஷாமாவும் ஒரு சிறந்த கவிஞராவார். உயர்ந்த கருத்துக்களை, நல்லொழுக்கங்களை போதித்த பஷாமாவின் கவிதைகள், ஜுஹைர் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின; வியப்படையச் செய்தன. “தனது கவிதை ஆளுமையை, கவித்திறனை ஜுஹைர் பெற்றுவிட்டார்” என பஷாமா தன் இறப்பிற்கு முன்னர் ஜுஹைருக்கு அத்தாட்சியும் வழங்கியுள்ளார்.

கதஃபான் மற்றும் துப்யான் குலங்களோடு தொடர்புடைய முர்ரா கூட்டத்தின் இரண்டு சிறந்த தலைவர்களை, ஜுஹைரின் பெரும்பாலான கவிதைகள் புகழ்கின்றன. இவ்விரு தலைவர்களும் அன்புடைமை மிகுந்து ஒரு கருணையான செயலைச் செய்தனர். ஒரு குதிரைப் பந்தயத்தின் காரணமாய் ‘அப்ஸ்’ மற்றும் துப்யான் கூட்டத்தினரிடையே நீண்ட காலமாகப் போர் நிகழ்ந்தது. இப்போர் “தாஹிஸ் மற்றும் அல் -ஜப்ரா” போர் என சரித்திரத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பல்லாயிரம் நபர்கள் இப்போரினால் மாண்டனர். “ஹாரிம் பின் சினான்” மற்றும் “அல்-ஹாரித் பின் அவ்ஃப்” ஆகிய இவ்விரு தலைவர்களும் மனிதாபிமான அடிப்படையில், போரிட்ட இவ்விரு கூட்டங்களுக்கிடையே சமாதானத்தை நிலைநாட்டினார்கள். போரினால் கொல்லப்பட்டவர்களுக்குக் கிரயமாக 3000 ஒட்டகங்களை இலவசமாக பகிர்ந்தளித்தனர்.

இச்சரித்திரச் செயல் கவிஞர் ஜுஹைரின் உணர்ச்சிகளைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்தது. மானுட வசந்தத்தைத் துளிர்விடச் செய்த இச்செயலின் தாக்கம், ஹாரிம் மற்றும் அல்-ஹாரித் ஆகிய தலைவர்களைப் புகழ்ந்து, புகழ்ப்பாக்கள் புனையத் தூண்டியது. தனது முஅல்லகா கவிதையில் கவிஞர் இவ்வாறாகப் புகழ்கிறார்:

- "பல மனிதர்களால் கால் நடையாக நடந்து, சுற்றி வலம் வரப்படும் குரைஷ், துர்ஹம் ஆகிய இரண்டு கூட்டத்தினரால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட இறைவணக்கம் புரியும் ஆலயத்தை (சாட்சியாகக்) கொண்டு நான் உறுதியாய் உரைக்கிறேன்."
- "ஒரு பிரமாணம் என்னவெனில், நீங்களிருவரும் இரண்டு சிறந்த மனத்துயரங்களுக்கும் இளைப்பாறல்களுக்குமிடையே உள்ள ஒவ்வொரு நிலையிலும், மரியாதை அளிப்பதற்கும் கண்ணியப்படுத்துவதற்கும், புகழுக்கும் உரியவர்கள், தகுதி படைத்தவர்கள்'.
- "இரத்தம் சிந்தி சண்டையிட்டுக் கொண்டதால், கூட்டங்களுக்கிடையே, சமூகங்களுக்கிடையே இருந்த உறவுகள் வெட்டப்பட்டு விட்டன. இந்நிலையிலே கைஜ் பின் முர்ரா கூட்டத்தின் இருபெரும் முயற்சிகள் அமைதியை நிலைநாட்டப் போராடுகின்றன".
- "'எங்களின் செல்வத்தை முழுவதுமாகச் செலவழித்தோ, பல பலன்களை அள்ளிக் கொடுத்தோ, இனிய சொற்களைக் கூறியோ நிரந்தர அமைதியை நிலைநாட்டுவோம்" என நீங்கள் உரைத்தீர்கள்.
- "திண்ணமாக, நீங்கள் அமைதியை நிலைநாட்ட எல்லா வகையிலும் உறுதியாக, சத்தியப் பிரமாணம் எடுத்துள்ளீர்கள்" என்ற செய்தியை என்னிடமிருந்து, துப்யான் கூட்டத்தினருக்கும் அதன் அனைத்து நட்புக்கூட்டங்களுக்கும் தெரிவியுங்கள்".
(முஅல்லகா, ஜுஹைர் கவிதைகள்: 16-18, 20,26)

மேற்கூறிய கவிதைகளின் பின்னணியில், பொறை உடைமை, அன்புடைமை அறிவுடைமை, பெருமை முதலிய குணவியல்புகள் சார்ந்த வள்ளுவச் சிந்தனைகளின் தாக்கத்தை நாம் உணரலாம். அவையாவன:

1. பெரியோர்கள், பொறுமையுள்ளவர்களை மறக்க மாட்டார்கள்.
2. தண்டித்தவர்க்கு ஒருநாள் இன்பம், பொறுத்தவர்க்கு இறக்கும் வரையிலும் புகழ் உண்டு.

3. பிற உயிர்களிடம் கருணை உள்ளவனுக்கு, அவன் உயிருக்குத் தீமை தரும் பாவங்கள் உண்டாகா.

4. உலகத்தோடு ஒட்டி வாழ்வதே அறிவாகும்.

5. பெருமையுள்ளவர் எப்பொழுதும் அடங்கி நடப்பர். சிறுமையுள்ளவர் எப்பொழுதும் தம்மைத்தாமே சிறப்பித்துக் கொள்வர்.

இச்சிந்தனைகள் கவிஞர் ஜுஹரின் கவிதைகளிலும், இரு தலைவர்களான ஹாரிம் மற்றும் அல்ஹாரித் ஆகியோரின் செயல்களிலும் நம்மால் கண்ணுற முடிகிறது.

திருவள்ளுவரின் வரிகளில் இதோ அக்குறள்கள்:

ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே, வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து.

ஒறுத்தார்க்கு ஒரு நாளை இன்பம், பொறுத்தார்ப்
பொன்றும் துணையும் புகழ்.

மன்உயிர் ஒம்பி அருள் ஆள்வாற்கு இல்என்ப
தன்உயிர் அஞ்சும் வினை.

அவ்வது உறைவது உலகம், உலகத்தோடு
அல்லது உறைவது அறிவு.

பணியுமாம் என்றும் பெருமை, சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.

ஒரு நூற்றாண்டுக் காலம் வாழ்ந்த கவிஞர் ஜுஹர், "அறியாமை காலத்து" கவிஞர்களின் மத்தியிலே, ஒழுக்கம் மற்றும் அறிவுசார் குணவியல்புகளும், காரணிகளும் செழுமைப் பெற்று விளங்கிய கவிஞராவார். தனது கவிதைகளில் நல்லொழுக்கங்கள், அறிவுடைமை, அன்புடைமை, அமைதி, நற்செயல்கள் குறித்து உரைத்தவராவார். பஷாமாவின் காலச்சுவடுகளைப் பின்பற்றியமையால், பஷாமாவின் இலட்சியக் கருத்துக்கள் ஜுஹரின் மனதில் விதைக்கப்பட்டு விருட்சமாய் வளர்ச்சி கண்டன.

வள்ளுவர் கூறும் குடிமை மற்றும் சான்றாண்மை குறித்த கருத்துக்கள் அவர் வாழ்வில் பொதிந்துள்ளன. அவையாவன:

1. ஒழுக்கம், உண்மை, நாணம் இம்மூன்றும் உயர்குடிப் பிறந்தவர் இயல்பு.

2. அன்பு, நாணம், உபகாரம், தாட்சணியம், உண்மை இவ்வைந்தும் நற்குணங்கள் என்னும் பாரத்தைச் சுமக்கும் தூண்கள்.

அக்குறள் வரிகள் இதோ:

ஒழுக்கமும், வாய்மையும், நாணும், இம்மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்.

அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம்
ஐந்து சால்பு ஊன்றிய தூண்.
வள்ளுவர்மேற்கூறிய காரணிகள் ஜுஹைரிடம் இருந்ததாலே அவர்
அமைதியையும், சமாதானத்தையும் முன்னிறுத்தி கவி புனைய முடிந்தது.

இஸ்லாத்தின் இரண்டாம் கலீபா உமர், ஜுஹைரின் சில கவிதைவரிகளைப்
பாராட்டியுள்ளார்கள். மேலும் ஜுஹைர் "கவிஞர்களில் முதன்மையானவர்" எனவும்
கூறியுள்ளார்கள். இந்நிகழ்வு "கிதாபுல் அகானீ" இல் பதிவுச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இக்கருத்து பற்றி உமரிடம் வினவியபோது, அவர் ஜுஹைர் பற்றி இவ்வாறு
கூறுகிறார்:

"ஜுஹைர் புரியாத, யாரும் அறியாத, தேவையற்ற குழப்பும் சொற்களைத் தன்
கவிதைகளில் கையாளவில்லை; ஒருவரிடத்தில் இல்லா குணங்களை இருப்பதாக அவர்
புகழ்ந்து பொய்யாகப் பாக்கள் இயற்றவில்லை. எனவே அவர் கவிஞர்களில்
முதன்மையானவர், சிறந்தவர்."

அருள்தந்தை சீக்கோ, தன் கவிதைத் தொகுப்பான "ஷு அரா அல்-நஸ்ரானிய்யா"
இல், ஜுஹைரின் ஐந்நூறு கவிதை வரிகளைச் சேகரித்துத் தொகுத்துள்ளார்.

தனது அறிவுடைமைக் கருத்தை, கவிதைகளில் பதிவு செய்து, ஒரு குருதியற்ற
நிலப்பரப்பை அரபுலகில் காண விழைந்தவர் ஜுஹைர். தன்னைக் காப்பதும், பகைவரால்
அழிக்க முடியாததும் அறிவேயாகும். அறிவுள்ளவர் அஞ்சத்தக்க தீமையைச் செய்ய
அஞ்சுவார், அறிவில்லார் அஞ்சமாட்டார் என்ற வள்ளுவனின் அறிவுடைமைச்
சிந்தனைகளின் தாக்கம் ஜுஹைரின் கவிதைகளில் பிரதிபலிக்கிறது. அக்குறள்கள் இதோ:

அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி, செறுவார்க்கும்
உன் அழிக்கல் ஆகா அரண்.

அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.

அறிவுடைமைக் கருத்தை வலியுறுத்துவதில் தான் பின்வாங்குவதில்லை, அதுவே தனது கடமை என்பதை ஜுஹைர் பின்வரும் கவிதையில் கூறுகிறார்.

- "வாழ்க்கையின் பிரச்சினைகளால் சோர்வடைந்து நான் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளேன். ஆக, ஒருவன் என்பது வயது வரை ஆயாசத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளான். எனவே அமைதியை நிலைநாட்டுவதில் சோர்வடையாதே. இத்தகைய வாழ்க்கையை நீ ஐயம் கொண்டால், இன்று உன் தகப்பன். உயிருடன் இருக்கமாட்டான்.'
(முஅல்லகா, ஜுஹைர் கவிதைகள்: 38)
- "எவன் ஒருவன் அன்புச் செயலைப் புரியாமல், அன்பற்று, இரக்கமற்று உள்ளானோ, அவன் பிறரின் பற்களால் கிழித்தெறியப்படுவான். மேலும் பிறரது காலால் நசுக்கப்படுவான்".
- "எவன் ஒருவன் அன்பான காரியங்களைப் புரிகின்றானோ, அவனிடத்தில் கண்ணியம் குறுக்கிடும். அக்கண்ணியத்தின் குறுக்கீடு, அவனது கண்ணியத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தும்.
- "எவன் ஒருவனிடத்தில் அளவுக்கதிகமான செல்வமிருந்தும், அதை தனது மக்களுக்காக செலவழிக்காமல், கஞ்சனாயிருப்பானாயின், அவன் பிறரால் கைவிடப்படுவான். மேலும் பிறரின் பழிச்சொல்லுக்கும் ஆளாகி அவன் பிறரால் கைவிடப்படுவான். மேலும் பிறரின் பழிச்சொல்லுக்கும் ஆளாவான்".
- "எவன் தனது வார்த்தையைக் காப்பாற்றுகின்றானோ, வாக்குச் சுத்தம் உள்ளதோ, அவன் பிறரால் ஏசப்படமாட்டான். எவனது மனம் தனக்குத்தானே திருப்தி தரும் இரக்க குணங்களால் வழிகாட்டப்படுகிறதோ அவன் திக்கிப்பேசமாட்டான் (அவனது வார்த்தையில் தடுமாற்றம் இருக்காது".
(முஅல்லகா, ஜுஹைர் கவிதைகள்: 41-44)

ஒருவன் இனிய சொற்களைப் பேசவேண்டும். ஏனென்றால் பல்லாக்கு ஏறுவதும் சொல்லாலே, பல் உடைவதும் சொல்லாலே, இனிய சொற்களைப் பேச வலியுறுத்தியவர் கவிஞர் ஜுஹைர் ஆவார்.

தனது முஅல்லகா கவிதையில் இவ்வாறாக கூறுகிறார்:

- "பேசாமலிருக்கும் பலரை, நீ கண்ணூறுகின்றாய். அவர்கள் உனக்குத் திருப்தியைத் தருகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களின் அதிகபட்ச விவேகமோ அல்லது குறைபாடோ பேசும்பொழுதுதான் வெளிப்படும்".
- "ஒரு மனிதனின் சொல் என்பது ஒரு பாதியென்றால், மறுபாதி அவனது மனமாகும். (அவனது மனதின் வெளிப்பாடே சொல்லாய்த் தோன்றுகிறது) இரத்தம், சதை ஆகிய இவ்விரண்டு வடிவங்களைத் தவிர வேறேதும் இங்கில்லை".
(முஅல்லகா, ஜுஹைர் கவிதைகள்: 53,54)
- அறநெறியை அறிந்தவர்கள், இனிமையுடன் அன்புடன் வஞ்சனையற்ற தன்மையுடன் உரையாடுவார்கள்.
- உள்ளன்புடன் கூறும் இனிய சொல்லே அறமாகும்.
- இன்சொல் பேசாமல், கடுஞ்சொல் கூறுதல் பழத்தைத் தின்னாமல் காயைத் தின்பது போலாகும்.

மேற்கூறிய வள்ளுவச் சிறந்தனைகளை இயம்பும் பின்வரும் குறள்களின் கருத்துக்களின் தாக்கங்களை நாம் ஜுஹைரின் கவிதை வரிகள் மூலம் உணர முடிகிறது.

இன்சொலால், ஈரம் அளைஇப், படிறுஇலவாம்
செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்.

முகத்தான். அமர்ந்து இனிது நோக்கி அகத்தான் ஆம்
இன்சொலின் அதே அறம்.

இனிய உளஆக இன்னாத கூறல்
கனி இருப்பக்காய் கவர்ந்து அற்று.

தமிழ் மொழி மீது அரபி மொழியின் தாக்கங்களையும், அரபி மொழி மீது தமிழ் மொழியின் தாக்கங்களையும் நாம் உணர முடியும். இந்த தாக்கங்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக, பல்வேறு காலகட்டங்களில் கலாச்சார, இலக்கிய மற்றும் மத செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தன. கடல் வணிக நடவடிக்கைகளின் மூலம் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தமிழ்-தமிழர்கள், அரபி மொழி-அரேபியர்களுடன் தொடர்பு கொண்டார்கள் என்பது குறைவாகவே அறியப்படுகிறது.¹

1 Dr. K.M.A. Ahamed Zubair. (2022). Significance of Arabic Language and Tamil-Arabic Relationship. Al-Bukhari Journal of Arabic and Islamic Studies, 1(1), 67. Retrieved from <http://www.albukharijournal.in/index.php/abjais/article/view/50>

நிறைவாக

ஜுஹைரின் பாக்கள், தனது காப்பாளரின், தலைவனின் வீரதீரச் செயல்களை விளக்குகின்றன. அவன் சிறந்த படைபலத்தோடு வேட்டையாடி தன் அனைத்து எதிரிகளையும் வெல்லும்

பலம் பொருந்தியவன். தேவையற்றோருக்குத் தவறாது உதவும் தகைமைப் பண்பிற்குரியவன். அவனது சிறந்த தீர்ப்பும், மன்னிக்கும் குணமும் இக்கவிதைகளில் விளக்கப்படுகின்றன. உலக இலக்கியத்தில் எப்படி கணியன் பூங்குன்றனாரின் “யாதும் ஊரே” என்ற பாடல் உலகச் சகோதரத்துவத்தை நிலை நிறுத்துகிறதோ, அதைப்போல் அரபுலகில் முதல்முறையாய், அமைதியை வலியுறுத்தும் “அறியாமைக் காலத்து” கவிஞன் ஜுஹைரின் கவிதைவரிகள் என்றும் மங்காது ஒளிவீசும் என்பதில் துளியும் ஐயமில்லை.

வள்ளுவத்தில் உலகு தழுவிய பார்வை உள்ளதென்பதை யாவரும் அறிவோம். தமிழில் வள்ளுவம் முகிழ்ந்த காலத்திலிருந்து இன்றுவரை உரை, விளக்கம், ஆய்வு, ஒப்பாய்வு, மொழிபெயர்ப்பு எனப் பன்முக நிலைகளில் அதன் உலகு தழுவிய பார்வை மிகப் பரவலாகவும், மிக ஆழமாகவும் ஆராயப்பட்டுள்ளது.¹

துணைநூற்பட்டியல்:

1. திருக்குறள், க ப அறவாணன், தமிழ் கோட்டம், முதல் பதிப்பு 2007, சென்னை.
2. திருக்குறள்: பொருள் விளக்கம் -பதவுரையும் கருத்துரையும், சாமி சிதம்பரனார், ஸ்டார் பிரசுரம் 1983, சென்னை.
3. Abdul Hamid, V P, Classical Arabic Literature, Calicut, 1998
4. Ahamed Zubair, K M A, Arabi Pirai Nilaa (A Collection of Articles on Arabic Language, Literature and Culture) Published by Dr K M A Ahamed Zubair, 2017.
5. Zuhair Bin Abi Salma, (Ed. Ali Hasan Fauor), Diwanu Zuhair bin Abi Salma, Darul Kutub al-Ilmiyya,1988, Damascus.

1 Dr. K.M.A. Ahamed Zubair. (2021). “al-Abyaath Al-Muqaddasa”: A Study. Maayan International Journal for Tamil Research, 1(2),17. Retrieved from <https://www.mijtr.com/issues/article/MTP0013>